

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXVI Nr. 3810

Miercuri 23 ianuarie 1957

4 PAGINI — 20 BANI

Votați în aceste alegeri pentru întărirea continuă a regimului democrat-popular, pentru dezvoltarea industriei noastre, pentru un trai mai bun, pentru socialism!

(Din Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare)

ÎNTÎLNIRI ÎNTRE CANDIDAȚI ȘI ALEGĂTORI

Strîns uniți în jurul partidului și guvernului

Îmbunătățirea traiului oamenilor muncii — în centrul atenției partidului

IAȘI (cosp. „Scînteii”). — La înfățișarea care a avut loc într-una din zilele trecute între cazangii celor doi Emil Bordeianu, candidați al F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională în Circumscripția electorală nr. 21 Iași sud și muncitorii țesători de la fabrica „Teșătura” sala de festivități a fabricii era plină.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii de aci îl cunosc bine pe candidatul lor în alegeri: cazangiu frunțos în producție, deputat în sfatul popular orășnesc, care s-a interesat de rezolvarea multor probleme ridicate de cetățenii cartierului.

Vorbitorii ca tovarășii Cotzaru Alexandru, muncitor Valița Popescu, ajutorul de meșter Ilie Udășteanu, Ion Anghel de la albitorie și alții au subliniat puternic importanța deosebită a Rezoluției Plenarei C.C. din decembrie pentru îmbunătățirea nivelului de trai al poporului muncitor, manifestându-și hotărârea fermă de a lupta cu și mai mult efort în vederea creșterii productivității muncii, a reducerii prețului de cost și îmbunătățirii calității produselor.

Ca viața oamenilor să fie mai frumoasă, trebuie țesături mai multe și mai bune. De aceea partidul ne cere nouă, țesătorilor, să depunem eforturi tot mai mari pentru a da produse mai multe, mai bune și mai ieftine — a arătat în cuvîntul ei filatoarea Silvia Schwartz. Ea mă anga-

jez ca, în cinstea alegerilor, să reduc la maximum deșeurile, să folosesc cât mai chibzuit materia primă, ca pînă la 3 februarie să dau peste plan 200 kg. semitor.

Angajamentul tinerei filatoare este doar o parte din angajamentul întregului colectiv, care s-a pornit în urma apariției documentelor plenarei C.C. al P.M.R. o vastă acțiune pentru a da patriei cit mai multe pinzeturi din aceeași materie primă.

În primele 20 de zile ale lunii ianuarie, colectivul fabricii a dat peste 9.000 metri pinzeturi în plus din aceeași cantitate de bumbac.

La adunarea numeroși muncitori și muncitoare au vorbit cu deosebită dragoste și mîndrie despre realizările înfăptuite în anii puterii populare în întreaga țară cit și în cadrul fabricii. Este o diferență ca de la cer la pămînt între felul cum arăta fabrica în timpul patrului și cum arată acum, între viața muncitorilor de atunci și cea de astăzi. O filatură nouă, de toată frumusețea, a fost construită în ultimii ani. S-au construit anul trecut și au intrat în funcțiune o creșă și un cămin de zi cu o capacitate de 110 locuri, s-a înființat o cantină-restaurant, iar mulți dintre muncitorii locuiesc în case noi, pe care și le-au construit cu împrumuturi acordate de stat, sau în cele două blocuri construite special pentru țesătorii fabricii „Teșătura”.

— Viața noastră oglindește trans-

formările ce s-au petrecut în anii a- ceștia în viața întregii noastre clase muncitoare — a subliniat unul dintre vorbitori. Nu mai sîntem exploatați de odinioară, la chermul patronilor, sîntem muncitori liberi, stăpîni într-o țară liberă.

Tovarășii Maria Truscă, președinta comitetului de întreprindere, Ilie Teodor, ajutor de meșter, au făcut propuneri în vederea reparării unor străzi, extinderii rețelei de radiodifuzie în cartier, precum și a celei de apă și electricitate, arătînd că muncitorii sînt hotărîți să sprijine cu muncă voluntară realizarea acestor acțiuni.

Luna cuvîntului, tov. Emil Bordeianu a mulțumit alegătorilor pentru încrederea ce i-au acordat și i-a asigurat că va munci neobosit și se va strădui să-i reprezinte cu cinste în Marea Adunare Națională.

— Voi lupta cu perseverență pentru aplicarea liniei politice a partidului, care este linia noastră, a poporului muncitor, linia care ne asigură o viață din ce în ce mai bună, un viitor luminos. Împreună, strîns uniți în jurul partidului, vom face țara noastră mai înfloritoare, mai puternică, a spus candidatul.

Muncitorii și tehnicienii întruniri în adunare au trimis o scrisoare Comitetului Central al partidului în care își exprimă bucuria față de măsurile luate de partid și guvern în vederea ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Oamenii muncii citesc cu interes și comentază Manifestul Frontului Democratice Populare, document insufletitor, care înfățișează înfăptuirile și perspectivele de dezvoltare ale țării noastre pe drumul construcției socialiste. În cliseu: Agitatorul Eugen Ujan discutînd cu un grup de muncitori din secția mecanică a uzinelor Mao Tze-dun despre Manifestul F.D.P.

Documentele plenarei C. C. al P. M. R. în dezbaterile oamenilor muncii din întreaga țară

LA UZINELE „23 AUGUST” DIN CAPITALA

Peste 3.000 de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari de la uzinele „23 August” din Capitala au participat ieri, după lăsarea lucrului, la o adunare consacrată dezbaterii documentelor recentei Plenare a C.C. al P.M.R.

Cu acest prilej tov. Ștefan Gruceru secretar al Comitetului orășnesc P.M.R. București, a făcut o amplă expunere asupra principalelor probleme cuprinse în rezoluția plenarei.

Urmat discuții. În cuvîntul lor strungurii Tudor Julian, mecanic Dumitru Frunză, turnătorul Dumitru Gropuș, tov. Ștefan Cazacu de la atelierul de forj al întreprinderii și alții au vorbit despre puternicul ecou stîrnit de plenară în rîndul muncitorilor din uzină.

Luna cuvîntului, tov. Constantin Putnică, directorul uzinelor, a expus în fața muncitorilor un plan de măsuri privind traducerea în fapt a hotărîrilor plenarei. Printre altele, se prevede să se reorganizeze fluxul tehnologic la turnătoria de oțel, mecanizarea evacuării nisipului și șgurei de la această turnătorie și alte măsuri menite să ducă la reducerea rebuturilor, la mărirea producției și productivității muncii și reducerea prețului de cost. Tot în acest plan sînt prevăzute o serie de studii pe baza cărora urmează să se treacă la simplificarea formelor de evidență primară, la înălțurarea birocratismului, la stabilirea de norme după criterii științifice și la aplicarea noului sistem de salarizare.

În moțiunea adresată C. C. al P.M.R. colectivului uzinelor „23 August” s-a angajat să lucreze cu toată puterea și pricepere pentru a da viață acestor hotărîri.

LA FABRICA DE ANTIBIOTICE DIN IAȘI

IAȘI (cosp. „Scînteii”). — În cadrul unei adunări pline de entuziasm, muncitorii, inginerii și tehnicienii fa-

Citind Manifestul F.D.P.

ORAȘUL STALIN (cosp. „Scînteii”). — În atelierul de întreținere al fabricii de rulmenți a uzinei de auto-camioane „Steagul Roșu”, după ce agitatorul Mîncu Constantin a citit Manifestul Consiliului Central al F.D.P., au luat cuvîntul mai mulți muncitori. Ei au arătat că e în interesul tuturor să descopere și să folosească toate rezervele interne ale atelierului pentru sporirea producției — așa cum îndeamnă Manifestul pe toți oamenii muncii.

Strungurii Vasile Buldan a spus printre altele: „Pe lângă salariu mi primesc acum pentru copii mei încă 400 lei și am văzut din Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie că atenția partidului nostru este îndreptată spre ridicarea conștiinței a nivelului nostru de trai. Datoria noastră este să sprijinim măsurile luate de partid, sporind eforturile în lupta pentru creșterea producției și a productivității muncii. La 3 februarie, eu și familia mea vom da în creștere votul nostru candidaților F.D.P.”

La gospodăria colectivă din Codela, Manifestul a fost citit la colțul roșu de către inginerul Doros Toma. — Faptul că s-au desființat cotele obligatorii la majoritatea produselor agricole, a spus colectivul Ion Nistor, ne bucură. Totodată dorim să ajuțăm statul să-și stringă fără greutate fondul necesar de produse agricole. Analizînd posibilitățile noastre, a spus el, am hotărît de aceea că în acest an să contractăm cu statul 40.000 litri lapte, 50.000 kg. grîu, 300.000 kg. cartofi, 2.000 kg. caș, 30 porci și alte produse, iar în anul următor să luăm în cultură cu legume și zăizavatură.

briții de antibiotice din Iași — realizare a regimului democrat-popular — au discutat în ziua de 21 ianuarie documentele recentei plenare a C.C. al P.M.R. Colectivul acestei fabrici a salutat prin vîi aplauze prezența la adunare a tovarășului Iosif Chișinevchi, membru în Biroul Politic al C. C. al P.M.R., și a tovarășului Dumitru Gheorghiu, prim-secretar al comitetului regional de partid.

Expunerea asupra documentelor plenarei a fost făcută de tov. Vasile Căcea, prim-secretar al Comitetului orășnesc de partid Iași.

Au luat apoi cuvîntul numeroși tovarășii, printre care muncitorii Nicolae Doina Petru, muncitorul O. Olărașu și alții, care și-au manifestat dragostea și încrederea în partid și guvern hotărîrea de a munci pentru înfăptuirea hotărîrilor luate, de a da zi de zi produse mai multe, mai bune și mai ieftine.

Printre cei care au vorbit se află (Continuare în pag. III-a, col. 2-3)

COMUNICAT

cu privire la tratativele dintre delegațiile Partidului Comunist Cehoslovac și Partidului Muncitoresc Român

În zilele de 17-19 ianuarie 1957 au avut loc la București tratative cu privire la unele probleme de colaborare economică între delegația Partidului Muncitoresc Român condusă de tov. P. Borilă, membru al Biroului Politic al C. C. al Partidului Muncitoresc Român, și delegația Partidului Comunist Cehoslovac condusă de tov. J. Dolansky, membru al Biroului Politic al C. C. al Partidului Comunist Cehoslovac.

Discuțiile s-au desfășurat în spiritul prieteniei frățești și ajutorului reciproc ce caracterizează relațiile dintre țările socialiste, care se călăuzesc după ideologia comună marxist-leninistă.

Reprezentanții celor două partide exprimă convingerea comună că activitatea neîntreruptă a colaborării între statele socialiste întărește economia fiecărei țări și lagărul socialist în totalitatea lui. Reprezentanții celor două partide au pornit de la convingerea că interesele vitale ale țărilor socialiste cer intensificarea continuă a colaborării multilaterale între aceste țări, în scopul obținerii unui avînt general al economiei și ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii.

În perioada actuală inițiativele bilaterale ale țărilor prietene au o importanță deosebită pentru întărirea colaborării întregului lagăr socialist. Reprezentanții celor două partide au ajuns de comun acord la concluzia că pentru dezvoltarea mai departe a relațiilor economice recomandate de Consiliul de Ajutor Economic Reciproc, în scopul obținerii unei eficiențe considerabile ridicate în construcția economică și grăbirii ritmului de dezvoltare a forțelor de producție ale țărilor prietene, este necesară adîncirea colaborării, mai cu seamă în sensul coordonării construcțiilor capitale de perspectivă — în primul rînd în ramura industriei chimice — precum și crearea condițiilor pentru a da o mai mare extindere schimbului reciproc de mărfuri.

Ambele părți au căzut de acord asupra unor măsuri concrete care să ducă pînă la sfîrșitul primului semestru al acestui an la încheierea unui acord economic de lungă durată. Acest acord ar urma să cuprindă în afară de recomandările adoptate la cea de-a VII-a sesiune a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, măsuri pentru coordonarea planurilor de investiții de lungă durată, în scopul dezvoltării industriei chimice, a producției agricole, folosirii stufului din România, folosirii mai bune a porturilor românești, dezvoltării extracției lignitului din Republica Populară Romînă.

Pentru a putea satisface mai bine nevoile de trai ale populației celor două țări vor fi elaborate mai amănunțit măsuri deosebite în ceea ce privește sporirea schimbului de mărfuri de consum.

Delegațiile celor două partide au căzut de acord să recomande guvernelor țărilor lor crearea unor grupe mixte de specialiști din cele două țări, care să pregătească materialul ce urmează să constituie obiectul acordului economic de lungă durată între Republica Cehoslovacă și Republica Populară Romînă.

Primirea ambasadorului Greciei de către președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, Chivu Stoica

Luni 21 ianuarie a.c. la ora 13.30, noul ambasador al Greciei în România, domnul Antonios J. Poupouras, ambasadorul Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Chivu Stoica, l-a primit în audiență pe dom-

nul Antonios J. Poupouras, ambasadorul Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Chivu Stoica, l-a primit în audiență pe dom-

Lucrările plenarei lărgite a Consiliului Central al Sindicatelor

Marți dimineața, la Casa de Cultură a Sindicatelor din Capitala, au început lucrările plenarei lărgite a Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Romînă.

La lucrările plenarei participă membrii Consiliului Central al Sindicatelor, conducătorii unor ministere, președinții ai comitetelor centrale ale sindicatelor pe ramuri, președinții ai consiliilor sindicale regionale, șefii secțiilor C.C.S., responsabili comisiilor de salarizare din comitetele sindicale ale unor mari întreprinderi, șefii secțiilor de salarizare ale comitetelor centrale ale sindicatelor.

Ordinea de zi a plenarei cuprinde: 1. Sarcinile sindicatelor în lupta pentru aplicarea hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956; 2. Proiectul de buget al asigurărilor sociale pe anul 1957; 3. Proiectul de buget al Consiliului Central al Sindicatelor pe anul 1957; 4. Unele probleme organizatorice. Raportul asupra sarcinilor sindicatelor în lupta pentru aplicarea hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956, a fost prezentat de tov. Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor. Lucrările plenarei continuă.

(Agerpres)

Transformarea socialistă a agriculturii — cheazăia unei vieți mai bune pentru țărani muncitori

CRAIOVA (cosp. „Scînteii”). — Sala mare a școlii din satul Circea, raionul Craiova, devine neîncăpătoare și în lumina becurilor tot se mai zăreau pe uliți grupuri de țărani muncitori care veneau la înfățișarea cu tovarășii Dumitra Pătru, candidați circumscripției nr. 13 Cosoveni, raionul Craiova. Mulți o cunoșteau, căci este colectivităz în Bratovești — alții au zăisera numai despre ea.

Discuția s-a legat lesne căci fiecare avea ceva de spus în legătură cu aplicarea rezoluției plenarei C. C. al P.M.R. din decembrie care aduce mari înlesniri țărănimii muncitoare. Fiecare era insufletit de dorința de a discuta problemele mari ridicate de plenară în fața agriculturii noastre, perspectivele de dezvoltare a satului pe calea socialismului.

Ca urmare a ajutorului pe care îl primim, prin Rezoluția plenarei C. C. al P.M.R., toți țărani muncitori și mai ales noi, colectivități, — a spus tovarășii Dumitra Pătru — trebuie să lucrăm în anul acesta mai bine ca anul trecut, să obținem producții mai mari, să valorificăm prin cooperativă multe produse astfel ca să sporim veniturile noastre.

Toți țărani muncitori care au luat cuvîntul în această adunare au vorbit despre bucuria cu care au primit documentele plenarei C. C. al P.M.R. din 27-29 decembrie și au arătat că sînt hotărîți ca sub îndrumarea organizației de bază și a comisiunilor din sat să pună în practică indicațiile ple-

narei, să se străduiască a spori producția și să încheie contracte de valorificare a produselor lor prin cooperativă.

Vorbînd despre căile de sporire a producției agricole tov. Chirea Dumitru, președintele întovărășirii agricole „7 Noiembrie”, a arătat că țărani muncitori din Circea înțeleg azi mai bine folosirea muncii în comun. La început anulul 1957, a spus el, încă 31 familii de țărani muncitori s-au înscris în întovărășire.

— Privesc la adunarea noastră de acum, ascult ce se vorbește, știu ce s-a făcut în satul nostru și-mi dau seama că trăim alte vremuri decît am

apucat eu într-o viață de om — spune Dinu Vasile, țaran muncitor în vîrstă de 65 ani. Noi, cei mai în vîrstă, le știm bine, dar alții mai tineri nu și dau poate seama de asta. Să le-o spunem noi cit mai des ca să știe și ce era înainte vreme și cum trebuie să prețuiescă vremurile de astăzi, Alegerile, în trecut erau o hojle, cum tot numai în hojle se întrecuau partidele de pe atunci. De noi, țărani muncitori, nu și amintea boierii decît atunci cînd se apropiau alegerile și ne făceau doar promisiuni deșarte. Nic

(Continuare în pag. III-a, col. 1-3)

Drepturi depline asigurate naționalităților conlocuitoare

„Politica regimului democrat-popular a înfăptuit pentru todeauna sălbateca asupra națională. Naționalitățile conlocuitoare se bucură astăzi de aceleași drepturi ca și poporul român... Politica de egalitate în drepturi între poporul român și minoritățile naționale a devenit o politică de stat.”

(Din Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare).

Larga participare la conducerea treburilor țării

este asigurată oamenilor muncii din rîndul minorităților naționale, care sînt reprezentați de: 77 deputați în Marea Adunare Națională (ultima legislatură), 18.000 deputați în sfaturile populare, 6.500 asessori populari.

Peste 200.000 de elevi

din rîndul celor 15 minorități naționale învață acum în limba maternă în mii de școli elementare, de 7 ani, medii și pedagogice deschise în anii regimului democrat-popular. 2.602 studenți sînt înscrși în institute de învățămînt superior cu limba de predare maghiară.

37.585.076 volume

cuprinzînd 6.437 titluri au apărut în țara noastră în limbile naționalităților conlocuitoare din 1949 pînă în 1956.

Inflorirea artei

naționalităților conlocuitoare este asigurată cu sprijinul statului.

Azi funcționează în țara noastră: în limba maghiară 6 teatre și Opera de Stat din Cluj; în limba idis — 2 teatre (la București și Iași); în limba germană — 1 teatru la Timișoara și o secție pe lângă Teatrul de stat din Sibiu; în limba sîrbă — un ansamblu de cîntece și dansuri (Timișoara).

Regiunea Autonomă Maghiară

a fost creată pe teritoriul locuit de populația compactă maghiară secucăscă. Ea are o conducere autonomă, aleasă de populația localnică.

52 întreprinderi noi s-au înființat în R.A.M. printre ele: termocentrala de la Singeorgiu de Pădure — cea mai puternică termocentrală din țară — mine noi, ca cea de la Virghis, fabrica de mobilă „Simo Geza”, fabrica de mașini și unelte textile „Encsel Mór” etc.

Pentru întărirea prieteniei și conviețuirii frățești dintre oamenii muncii romîni și cei din rîndurile naționalităților conlocuitoare, dați cu încredere votul vostru candidaților Frontului Democrației Populare.

UNA DINTRE CELE 40.000 DE BIBLIOTECI

...care funcționează în orașele și satele patriei noastre este biblioteca clubului „Mihail Eminescu” din Luceafării. Cei 310 cititori permanenți găsesc în întotdeauna cartea dorită în rafturile care cuprind peste 11.000 volume. Numărul cărților și al cititorilor crește neîntrerupt.

În cliseu: Biblioteca Elena Stănescu oferă o carte de literatură cititorului Dumitru Melinte, electrician la Oficiul III Foraj-Molnăști.

De la Turda cu coșurile fumegînde ale fabricilor pînă la Abrudul în care se mai înalță și astăzi împărăteasca fabrică de aur”, bătrîna de peste un secol, „mocănița” te poartă de-a lungul unei bune părți a văii Arieșului, parcurînd alene jocuri de o sălbăcie unică. E un tren care, de patru decenii și jumătate, s-a conștințat cu însăși existența moșilor.

În 1910 a apărut pentru a căra de prin ungherele munților Apusenii carne de tun habsburgilor veșnic hămășii. Și au ajuns astfel moșii noștri pe tîrmurile lătelii arse de soarele meridional, prin codrii Bosniei și Hertegovinei, pe întindere nesfîrșite ale stepler rusești. Carne de tun. Ca pe vremea Mariei Tereza sau a baronului Bruckenthal, cel pe care Nicola Ursu zis Florin din Albac l-a înfruntat fără să clipească.

Pînă mai ieri, diferențierea dintre cele trei clase ale trenului marca realități care păreau statornicite pe vecie. Marii negustori tolniți la „infăția” alături de vreun procuror sau un prefect; funcționarii inferiori, în clasa II-a, iar în cea din urmă, plebea: sîrăcimea Țării Moșilor, oameni cu privirea ca însăși îmbrăcămintea lor simplă, aspră, vitregă. Între tîndrele sure sau negre și chipurile uscate, osoase, incremental înfrăprigă necleștate, era o corespondență adîncă. După cum o trainică legătură se vădea între oamenii aceștia închisîi într-o lăcere fără margini, pînă în băncile neospitaliere de lemn scoroșii și peșajul copileștor al stîncilor văduvite de verdeață. Munți ca o teșătură haotică de cremene, oameni ca niște mute năcluci de piatră, — a ceea era spectacolul pe care, în 1910 sau în 1910, îl putea oferi o călătorie cu „mocănița”. Un spectacol aidoma celor care au ars pînă la durere priocurile ca niște fîntîni de piatră ale răzvrătului țaran Horia, la „văleata 1784”, atunci cînd falnicul fiu al Apusenilor, „au spart Țara”. Un spectacol pe care nu l-vei mai înfîlîni astăzi, cînd „mocănița” fierbe de larma femelor, a copiilor cu părul de cu-

de HORIA LIMAN

loarea porumbului, a bărbăților care schimbă glume călme dar vesele. Au dispărut „domnii” din clasele dinții, iar în toate clasele au rămas moșii.

Un ciubăr coboară din vîrf de munte

În trecut, viața unui moș începea și se sfîrșea între topor și pădure. O doniță, un ciubăr însemnau o muncă istovitoare de luni și luni de zile. Și aceasta a fost mai mult decît o tradiție. Timp de secole, toporul a fost rațiunea de a fi a moșilor. La Vidra, Ponor, Avram Iancu, Albac, Săcătura, Scărișoara, Girău, Arieșeni — cooperativa „Horia Moșilor” produce astăzi puțin și butoaie și ciubere din materiale obținute prin reparări de stat. Și are comenzi de la întreprinderi din toate colțurile țării, de busen larg. În trecut, toporul era singura uneltă a moșilor; cu el doborau copacii, cu el li cojeau, cu el li ciopeau, și transformau în ciubere, în butoaie, în donițe, în flutere gingașe. Muncă de Sisif. Dar azi, pădurile din Țara Moșilor răsună de zumzetul ferăstraie electrice, iar cooperativa „Horia Moșilor” dispune, pentru transportul produselor sale, de două autocamioane.

Pe la Ocolii, în creștet de munte pustiu, mai poți vedea, cu toate acestea, un ciubăr coborînd „pe țara” pentru a se alege — în schimbul ciuberelei lui mișcătoare timp de luni de zile — cu cîteva kilograme de mălai. „Doar sînt gheadat cu drumurile astea”, îi va zice.

Și-și va îndemna calul, domol: — Neeee! Un ciubăr coboară cu pas egal, cale de zece de kilometri, pe poteca bolovănoasă a muntelui, în urma unui cal mărunt cu o privire blîndă, placidă, în care s-a adunat parcă fatalismul de secole al asprei Țări a Moșilor.

Ce arată statistica și... viața O fundătură a ignoranței — a ceea ce au încercat stăpînirile felurite, timp de secole de la rîndul să faci din mîndra Țară a Moșilor neînduplecat. Un amator de statistică oferă, într-o lucrare a sa, cîteva date oficiale care vorbesc ca un act de acuzare cu litere de sînge. Gimnazul „Horea” din Cîmpeni — centrul cel mai însemnat al Țării Moșilor — a început să funcționeze în septembrie 1922. „De la 1922-1929 au frecventat școala 492 elevi. Dintre aceștia au terminat cursul inferior 73”. De ce și-ai fi pierdut vremea pe băncile școlilor fii de moș, cînd singura lor perspectivă era aceea de a se încălțera cu piatra încăpălnată a muncitorilor pentru a-i smulge un dram de porumb? Mai puteau, în cel mai bun caz, moșii noștri să mucească într-o mină de aur, la Bala de Arim sau la Roșia Montană, într-una din minele care secerau viața omului după șase luni sau cel mai tîrziu după un an de robie.

Cultură? La ce bun? Statisticianul nostru recunoaște, de altfel destul de obiectiv: „Țăranul de aici, cu toate acestea, e setos după cuvîntul de cărturarăască povăture și luminare. Vîrstnicii au o nepotolită sete de învățătură și de carte... Cu toate acestea, simțim că n-am făcut destul... Fiind vorba de activitatea culturală, zătoare în satele noastre, sîntem siliți să facem o dureroasă constatare: nu există o astfel de activitate, fiindcă nu avem condiții culturale actuale.”

Rîndurile acestea au fost scrise la sfîrșitul anului 1929. În 1956, locuitorii din Săcătura nu se mai mîră cîtuși de puțin de existența școlii lor cu internat. Și Săcătura doar este un sat umil cu casele rîșnite în dunga unor dealuri poliopte de brazi în comuna Valea Dosului, nici un copil (Continuare în pag. 2-a, col. 1-7)

Reparații de cea mai bună calitate la tractoare și mașini agricole!

Un rol de cea mai mare importanță în realizarea sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie privind dezvoltarea producției agricole îl are mecanizarea. Datorită eforturilor clasei muncitoare, industria socialistă creează condițiile progresului tehnic al agriculturii noastre. Pentru ilustrarea acestui adevăr este de ajuns să fie arătat că în 1938 în agricultură erau folosite doar 4.858 tractoare (scolite de 15 CP) în vreme ce în momentul de față agricultura dispune de 32.000 tractoare și zece de mii de mașini agricole de tot felul. Pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a producției agricole, în 1957 se vor fabrica de 3 ori mai multe mașini agricole ca în 1956; agricultura va primi încă 3.100 tractoare, peste 3.000 pluguri de tractor, 4.400 cultivatoare, 3.000 semănătoare de porumb, 1.000 combine de cereale păioase, 500 combine de porumb și alte mașini perfecționate, de mai mare randament.

De la un an la altul S.M.T.-urile acordă țăranilor muncitori un ajutor tot mai puternic în sprijinul producției agricole. În anul 1956, ele au executat un volum de lucrări mai mare ca în anul 1955. Trebuie spus însă că volumul global al lucrărilor executate de stațiile de mașini și tractoare este încă sub posibilitățile lor de mecanizare. În multe S.M.T.-uri mașinile și tractoarele nu se folosesc cu întreaga lor capacitate de lucru. Care sînt cauzele acestei stări de lucruri?

Experiența S.M.T.-urilor frunțase an de an, ca de pildă, S. T. Cobadin, Carei, Sibiu, Roman și multe altele, arată că pentru folosirea în întregime a capacității de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole în scopul executării lucrărilor agricole la timp și de bună calitate, un lucru esențial este ca întregul utilaj să fie foarte bine reparat și îngrijit și de zi cu zi, cu toată atenția. Or, conducerea administrativă, organizațiile de partid, sindicale și U.T.M. din multe S.M.T.-uri n-au luat cu toată hotărârea pentru a asigura calitatea reparațiilor, n-au educat pe tractoriștii să îngrijească cu ochi de păstărie mașinile și mașinile agricole. De aceea nu se de mirare că în toată țara se defectează multe tractoare și mașini agricole. La aceasta a contribuit și faptul că uzine ca I.M.S.-Roman și I.M.U.-Medgidia au livrat în anul trecut unele piese de schimb de proastă calitate.

Creșterea sectorului socialist-cooperatist și sarcinile mari privind sprijinul producției agricole impun ca în primăvara toate S.M.T.-urile să ia în calcul cu toată atenția și tractoarele teinice revizuite și reparate. De asemenea, trebuie făcut un mare efort pentru ridicarea nivelului tehnic profesional al tractoriștilor și a șefilor lor de răspundere, astfel ca din primele zile ale primăverii și pînă toamna să se folosească din plin tractoarele și mașinile agricole, să facă lucrări de cea mai bună calitate, contribuind astfel la ridicarea producției la hectar.

Un rol de cea mai mare importanță în realizarea sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie privind dezvoltarea producției agricole îl are mecanizarea. Datorită eforturilor clasei muncitoare, industria socialistă creează condițiile progresului tehnic al agriculturii noastre. Pentru ilustrarea acestui adevăr este de ajuns să fie arătat că în 1938 în agricultură erau folosite doar 4.858 tractoare (scolite de 15 CP) în vreme ce în momentul de față agricultura dispune de 32.000 tractoare și zece de mii de mașini agricole de tot felul. Pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a producției agricole, în 1957 se vor fabrica de 3 ori mai multe mașini agricole ca în 1956; agricultura va primi încă 3.100 tractoare, peste 3.000 pluguri de tractor, 4.400 cultivatoare, 3.000 semănătoare de porumb, 1.000 combine de cereale păioase, 500 combine de porumb și alte mașini perfecționate, de mai mare randament.

De la un an la altul S.M.T.-urile acordă țăranilor muncitori un ajutor tot mai puternic în sprijinul producției agricole. În anul 1956, ele au executat un volum de lucrări mai mare ca în anul 1955. Trebuie spus însă că volumul global al lucrărilor executate de stațiile de mașini și tractoare este încă sub posibilitățile lor de mecanizare. În multe S.M.T.-uri mașinile și tractoarele nu se folosesc cu întreaga lor capacitate de lucru. Care sînt cauzele acestei stări de lucruri?

Experiența S.M.T.-urilor frunțase an de an, ca de pildă, S. T. Cobadin, Carei, Sibiu, Roman și multe altele, arată că pentru folosirea în întregime a capacității de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole în scopul executării lucrărilor agricole la timp și de bună calitate, un lucru esențial este ca întregul utilaj să fie foarte bine reparat și îngrijit și de zi cu zi, cu toată atenția. Or, conducerea administrativă, organizațiile de partid, sindicale și U.T.M. din multe S.M.T.-uri n-au luat cu toată hotărârea pentru a asigura calitatea reparațiilor, n-au educat pe tractoriștii să îngrijească cu ochi de păstărie mașinile și mașinile agricole. De aceea nu se de mirare că în toată țara se defectează multe tractoare și mașini agricole. La aceasta a contribuit și faptul că uzine ca I.M.S.-Roman și I.M.U.-Medgidia au livrat în anul trecut unele piese de schimb de proastă calitate.

Creșterea sectorului socialist-cooperatist și sarcinile mari privind sprijinul producției agricole impun ca în primăvara toate S.M.T.-urile să ia în calcul cu toată atenția și tractoarele teinice revizuite și reparate. De asemenea, trebuie făcut un mare efort pentru ridicarea nivelului tehnic profesional al tractoriștilor și a șefilor lor de răspundere, astfel ca din primele zile ale primăverii și pînă toamna să se folosească din plin tractoarele și mașinile agricole, să facă lucrări de cea mai bună calitate, contribuind astfel la ridicarea producției la hectar.

Un rol de cea mai mare importanță în realizarea sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie privind dezvoltarea producției agricole îl are mecanizarea. Datorită eforturilor clasei muncitoare, industria socialistă creează condițiile progresului tehnic al agriculturii noastre. Pentru ilustrarea acestui adevăr este de ajuns să fie arătat că în 1938 în agricultură erau folosite doar 4.858 tractoare (scolite de 15 CP) în vreme ce în momentul de față agricultura dispune de 32.000 tractoare și zece de mii de mașini agricole de tot felul. Pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a producției agricole, în 1957 se vor fabrica de 3 ori mai multe mașini agricole ca în 1956; agricultura va primi încă 3.100 tractoare, peste 3.000 pluguri de tractor, 4.400 cultivatoare, 3.000 semănătoare de porumb, 1.000 combine de cereale păioase, 500 combine de porumb și alte mașini perfecționate, de mai mare randament.

De la un an la altul S.M.T.-urile acordă țăranilor muncitori un ajutor tot mai puternic în sprijinul producției agricole. În anul 1956, ele au executat un volum de lucrări mai mare ca în anul 1955. Trebuie spus însă că volumul global al lucrărilor executate de stațiile de mașini și tractoare este încă sub posibilitățile lor de mecanizare. În multe S.M.T.-uri mașinile și tractoarele nu se folosesc cu întreaga lor capacitate de lucru. Care sînt cauzele acestei stări de lucruri?

Zori deasupra Țării Motilor

(Urmare din pag. 1-a)

n-a rămas nescolarizat. Comună aruncată printre vâgăunile munților și desigur, pădurilor: Bolesii sat, Ruși sat, Trimpolele sat, Rupturi — toate cu școli, toate cu elevi, cu agerii pui de moși în băncile noi-noute la în Valea Dosului se află o întovărire zotehnică destul de în vîrstă. De altfel, ca și la Trimpolele. Cit despre mina de prînz, lucrează în ea peste trei sute de muncitori — și numai treizeci, ca pe vremea patronilor ei, Alexandru Ionescu și Maxim Ludovic. Pe atunci, pe vremea „domniilor”, minerele se scotea din hrubele minei cu vagonetele împinse de oameni și cu spinarea. Azi, lucrul este mecanizat. Și se mai deschid mereu, pe culmile Apusenilor, mine noi și moderne în care se află mijloace mecanizate menite să prelungească viața oamenilor.

În 1920, Țara Motilor era blagoslovită cu 10 medici; în 1929 li se mai adăugară încă trei medici. În 1930, numărul tuberculoșilor înregistrați în cele 13 circumscripții medicale aflate în întreg județul Turda — din care regiunea Motilor reprezenta o mică parte — se ridică la 125, pentru ca în 1928 să crească la 309. Sifiliticii înregistrați erau în număr de 75, în anul 1929 și de 627 în 1928. Sifiliticii înregistrați. Dar cu cît mai numeroși erau ceilalți! „...In comuna Albac (comuna lui Horia) — scria Geo Bogza în 1935 — din o sută de oameni cîrora li s-a făcut reacția Wasserman, nouăzeci și șapte au ieșit sifilitici”. Tuberculoza, sifilisul, pelagra, silicoza măcinau an de an sute și sute de moși, li secerau în focul morții și furtunile fulgeră brazii cei mai semeți înălțați pe culmile celor mai temerare ale Apusenilor.

Și iată că la Sălcuța se află dispensar. Și la Scărișoara, de asemenea, dispensar, stațion, casă de naștere, cu bucătărie dietetică, cu baie, cu lumină electrică, cu un medic, două felerice, o soră și o moașă. Trebuie să vezi spitalul din Abrud și marele sanatoriu din Cișmei destinat îngrijirii bolnavilor, de plămîni, ca să înțelegi de ce Duma Vasile din Sălcuța și alții ca el nu se mai încred în puterea buruienilor tămăduitoare.

Care este situația sifilisului, tovarășe doctor?

— Mai avem de luptat, fără îndo-

ială. Procentul este însă în vădită scădere. Și important este că foarte rar se mai ivesc cazuri noi.

— Medicamentele au în cantitate suficientă?

— Nu de asta ne plîngem noi. Trebuie să-i vedeți însă pe moși, pînă nu de mult, ca să înțelegeți cît de adinc au fost înrădăcinate în ei prejudecățile. Numai cînd apaream în sat, și se goteau casele. Se ascundeau în mușii, de nu-i puteam afla.

— Dar acum?

— Dificultăți mai sînt. Dar au început să vină la consultații. Eu consider această simonim cu o revoluție.

— După cum revoluția a fost apariția becului electric. La Bistra, astăzi micromeritrala insuficiență de apele rezeci ale unui pîrîu, aprinde pe înserare toate lumînțele satului. Intocmai ca la Albac, azi comuna cu cîmin cultural și cinematograf. Cinematograf în Munții Apuseni, acolo unde în trecut numai flacărele răcoale au adus pentru o singură clipă miraculoasă o fugă de fulgerare de lumină! Cu cît mai răcoale este minunea de azi, minunea suterelor de oameni care așteaptă așezăți pe tarbă în fața cinematografului din satul lui Horia, să le vină „rîndul la film”, să iasă „seria de publică dinaînche”. Acolo unde, secole fără număr, femeile au melitat, noapte de noapte, la lumina palidă a lunii, ci-

nepa din care aveau să leasă o biată cămășă de om neodîhnit sau un clozap.

Ceea ce n-a putut să vadă Geo Bogza

La Baia de Arieș, în fața căminului muncitoresc — construcție nouă pentru 124 de muncitori fără familie —, minierul fruntaș Roșca, proaspăt venit de la mare, înduș și petrecuse concediul, mi-a vorbit desore transformări profunde, esențiale, care constituie în sine, de asemenea, o adevărată revoluție.

— În 1952 a intrat în exploatare noua galerie, Transversala Paacea, de unde minerele este scos prin mijloace mecanizate și nu ca înainte, cu caii. În 1953 a început construcția noii floații; va intra în funcțiune în curînd. Muncitorii sînt aduși la mină cu „Tatra” întreprinderii. Și acolo, la buza dealului, vedeti casele acelea noi și frumoase? Sînt toate muncitorilor, făcute din împrumut de stat. Blocuri de cîte patru apartamente și locuințe individuale.

— Dar clădirea ceea mare de colo?

— Pînă nu de mult era locuința lui Boila, un nepot al lui Maniu. El stăpînea peste Baia de Arieș. Și a mai avut mine lingă Brad, la Stănița, București și Rovina, în regiunea Hunedoarei. Acum casa lui e internat pentru băieți.

— Sînt oameni cu fețe mari, osoase, cu părul măciucit de pămînt, cu mustașe leoparde și aspre. Imbrăcămintea le e scîrboasă, cu petice groase în coate și genunchi. Bocancii uscați, arși de apa prin care merg în fundul pămîntului. Și minile le sînt arse. Tăbăcile, cu crăpături adinci pline de pămînt.

Motoarele pun în mișcare omelepe de două ori pe zi, dar apa tot se adună aici, pe fund. Ne lipim de perete, alături de bocancul alunecă în noroi pînă la gleznă. Gălerile te string din toate părțile. Și aerul de afară ajunge aici mai greu.

Fiecare frază evocă imagini din „Infernul” lui Dante. Apă care coliește în străfunduri, care împrăscă și măclăiește mințile, capul, trupul, sufletul, care vitiolează. Cuvintele „haine de protecție” nu există în vocabularul vremii, iar noțiunea ar fi putut părea

— Dar baie văd că nu aveți, la leștea din mină.

— Boila nu se grijea prea mult de baia noastră. La floație vom avea însă și baie.

Nici la Roșia Montana nu era baie, la ieșirea din mină. Și nu era nici apă potabilă. Va fi, foarte curînd. Cu două decenii în urmă, Geo Bogza a fost aici, la mina statului, la „Împărăție”. Aceasta i-a prilejuit însemnări halucinante.

— Oamenii coboară pe scări subțiri de lemn, așezate vertical, încît trebuie să se țină de ele, tot timpul, cu mina. În fiecare dimineață, cele patru sute de oameni înșirați unul după altul, trebuie să coboare în acest pui de alune, în zece minute. Și la ora două, după ce termină lucrul, pentru a lesi la lumina zilei, trebuie să le urce din nou, drept în sus. Închipuți-vă această scară absolut verticală, pe care cei patru sute de oameni trebuie să urce după o zi de muncă. Fiecare din ei urcă neîntrerupt, fără să se oprească o singură clipă, intercalat ca o za în lanțul celor patru sute. După o zi de muncă istovitoare în fundul pămîntului, urcusul acesta satanic durează un sfert de ceas. E un lucru imposibil, de neimaginat.

— Am încercat eu însumi să realizez spectacolul acesta dantesc, dar nu mi-a fost cu putință. Un singur, și simplu amănunt a modificat structura l realitate seculară: scara de lemn cu trepte verticale de la intrarea în mină, nu mai există. O scară nouă, de piatră, cu înclinarea lină, împrîmî mersului un cîrmă normal. Este, fără îndoială un amănunt minor, dar conștientul lui nu este mai puțin esențial, în aprecierea schimbării ce a intervenit, după naționalizare, în viața minerilor de la Roșia Montana.

— Sînt oameni cu fețe mari, osoase, cu părul măciucit de pămînt, cu mustașe leoparde și aspre. Imbrăcămintea le e scîrboasă, cu petice groase în coate și genunchi. Bocancii uscați, arși de apa prin care merg în fundul pămîntului. Și minile le sînt arse. Tăbăcile, cu crăpături adinci pline de pămînt.

Motoarele pun în mișcare omelepe de două ori pe zi, dar apa tot se adună aici, pe fund. Ne lipim de perete, alături de bocancul alunecă în noroi pînă la gleznă. Gălerile te string din toate părțile. Și aerul de afară ajunge aici mai greu.

Fiecare frază evocă imagini din „Infernul” lui Dante. Apă care coliește în străfunduri, care împrăscă și măclăiește mințile, capul, trupul, sufletul, care vitiolează. Cuvintele „haine de protecție” nu există în vocabularul vremii, iar noțiunea ar fi putut părea

Motoarele trec, NEPĂSAREA RĂMÎNE

Peste secolele care au înțut Moldova în întelenele s-a abătut suflul transformator al anilor puterii populare. Uzine, termocentrale, gospodării colective, teatre, cîmînte culturale, cinematografe, — vin să schimbe și să întinerească fața bătrînelui țînt.

Și iată că în vîrtejul acesta înnoitor al schimbărilor, Suceava devine centrul regiunii. Desigur, succelui s-au bucurat. Noi perspective de dezvoltare s-au deschis străvechii capitale a Moldovei. Au început să se scosească specialiștii, s-au deschis noi întreprinderi și magazine. S-au pornit spre Suceava teatre în turneu, s-a născut o formație artistică locală. Viața vechii cetăți pulsează acum accelerat, întinerește. Pe măsura dezvoltării orașului, era însă, nevoie de mai mult curent electric, de mai multă apă potabilă, de mijloace civilizate de transport în comun.

Dar la toate acestea nu s-au gîndit prea mult gospodării regiunii. Și astăzi, după cîțiva ani de cînd Suceava a devenit centru de regiune, străzi îngrîși sînt scîldate seara în întuneric, iar apa curge o ră sau cel mult două pe zi.

Oameni cu munci de răspundere în regiune, ca tov. D. Popescu, vicepreședinte al statului popular regional, A. Bolezatu, președintele statului popular orașeneș, J. Wexler, directorul întreprinderii comunale regionale, înclină să adopte față de această situație binecunoscuta poziție a lui Pilat din Pont. S-au făcut memorii la Ministerul Gospodărilor Comunele și Industrii Locale pentru a obține grupuri electrogene mai bune și mai multe? S-au făcut. Și cu asta dinșii se consideră cu conștiință împăcată. După cum se vede însă, feteșismul memoriorilor nu rezolvă nimic. Situația rămîne neschimbată. Este adevărat că din 1952 încoace, așa cum arată sus-amintii tovarăși, Sucevei i-au fost repartizate numai grupuri electrogene aproape inutilizabile, cu putere mică. Așa s-a întîmplat cu cele de 240 și 400 C.P. tot astfel și cu cele de 375 și 500 C.P. N-ar fi trebuit oare să dea, totuși, mai mult de gîndit ministerului faptul că un centru de regiune nu trebuie, nu poate să rămîna atîta vreme fără lumină? Nu s-ar fi putut găsi, la urma urmelor, cu mai mult efort, un grup electrogen mai acătării pentru Suceava?

Indiferent de răspunsul ministerului la această întrebare, este evident că organele locale nu sînt cîtuși de puțin îndreptățite să se spele pe miini de răspundere ce le revenea, de ceea ce s-ar fi putut face pe plan local pentru îmbunătățirea situației. Ce măsuri s-au luat, de pildă, în 1954, cînd uzina electrică a căpătat un motor care, deși reclama reparații serioase a fost montat, fără nici un fel de reparații? Tratat cu atîta indiferență, motorul a început curînd să scrile. Azi i-a plesnit un piston, miîne un compresor, poimîne o „cămășă” și într-o bună zi — era și timpul — s-a oprit.

De altfel și despre reparații — des-

La ngenmănarea dealurilor cu maștul Petrosul se află satul Plopiș. Satul n a fost și nu este nici azi prea mare. Are aproape o sută de case. Locuitorii, cam la trei sute. În timpul regimului burghezo-mosieresc, școlarii mai înșii de 30 — repartizați în cele 4 clase — n-au fost niciodată. Analfabetii, da. Peste 60% din populația satului n a știut să pătrundă fațetele slovelor ani în șir.

În ultimii ani, tăietorii de lemne, cioplitorii de gresii, păstorii, nu și-au găsit odîlnă pînă ce n-au înălțat în sat o școală nouă. O școală care are acum aparate pentru experiențe, un mic atelier de lăcătușerie, unde elevii fac practică etc.

Prin autoîmpunere s-a ridicat și un cîmin cultural unde sîntenii vin aproape în fiecare zi, uneori la o conferință, sau la cercurile de cîntă, alături să vadă un spectacol dat de echipa artistică, să asculte emisiunile radiofonice, să împrumute o carte, ca doar cîmînului are vreo 800.

AL. BALANESCU
învățător
satul Plopiș, raionul Lăpuș.

4500 mașini de gătit și cupatoare Aragaz în plus

Cu 4500 mai multe mașini de gătit și cupatoare Aragaz decît în anul 1956 va produce industria locală a Capitalăi în acest an.

La întreprinderea „Drum Nou” care produce aceste bunuri se studiază în același timp îmbunătățirea modelelor existente. Astfel cadrul de uși de la cupatoare, care pînă acum era turnat din fontă, va putea fi făcut din aluminiu (măsură ușurată) care este mult mai prezentabil, mai ușor și nu ruginesce.

„Narratori Romeni”

Este titlul unei lucrări despre prozatori romini, publicată în Italia. În Editura „Guanda” (Italia) a apărut de curînd o antologie a prozatorilor romini, în traducerea și sub îngrijirea lui Giuseppe Petronio și Ana Colombo.

Antologia „Narratori Romeni” are ca subtitlu: „De la 1848 pînă în zilele noastre. Un cadru al prozei rominești în decursul unui secol bogat în evenimente și opere”. Prima operă de acest fel apărută în Italia.

Cartea cuprinde file din opere de Ion Ghica, Alecu Russo, Alexandru Odobescu, Ion Creangă, I. Slavici, I. L. Caragiale, Alex. Vlașcu, Barbu Ștefănescu Delavrancea, Liviu Rebreanu, Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, Camil Petrescu, Alexandru Sahia, Zaharia Stancu, Geo Bogza, etc.

Premierea personalului din instituțiile artistice de spectacole

Acum cîteva zile, Consiliul de Miniștri a dat o hotărîre privind aprobarea regulamentului pentru premierea personalului de conducere, artiștilor, tehnicienilor și muncitorilor din instituțiile artistice de spectacole.

Hotărîrea prevede că fondul necesar plății premiilor se constituie din totalul veniturilor realizate de fiecare instituție artistică de spectacole peste suma veniturilor planificate. O cotă de 20% din totalul acestui fond se va rezerva cheltuielilor pentru îmbunătățiri cu caracter social-cultural. Premierea se va face trimestrial.

In așteptarea oaspeților

SF. GHEORGHE (coresp. „Științei”). — Colectivul uzinei textile „Gheorghe Doja” din Sf. Gheorghe așteaptă oaspeți de departe. E vorba să se sosească în mijlocul lor un grup de 12 specialiști din R. D. Germană cu care, împreună, vor monta utilajele pentru filatura modernă, nou construită.

În magazine, se văd depozitate numeroase mașini: cardo cu capace, laminatoare, flegere fabricate de muncitorii uzinei metalurgice „Isotima” din R. D. Germană. În alt loc se văd mașini mari sovietice.

— Sînt bătoare — spune directorul uzinei. Le vom mona în sala de bataj pentru prima fază de prelucrare a bumbacului.

— Și, tov. director face o mică socoteală: prin intrarea în funcțiune a noii filaturi, producția de fire va crește cu 2000 tone anual. Asta va însemna sute de mii metri pătrați țesături în plus pentru oamenii muncii.

CHESTIE DE „INIȚIATIVĂ”

— Toate directivle astea le-ai primit azi?

— A, nu. Sînt mai vechi, dar n-am luat încă inițiativa de a le traduce în viață...
Desen de A. LUCACI

Cum vor fi impuse veniturile cooperativei

Pe baza unui recent Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale privind impozitul pe veniturile cooperativei și organizațiilor cooperatiste de consum și al întreprinderilor și unităților economice ale organizațiilor sociale, se stabilește o cotă de impozit de 15 la sută. Pentru cooperativele și organizațiile cooperativei meșteșugărești, cotele de impozit sînt determinate în funcție de rentabilitate.

Impozitul pe venii asupra beneficiilor Unilorun Cooperativei Meșteșugărești care nu desfășoară o activitate de producție sau comercială (aprovizionare și desfacere) se calculează cu cota unică de 20% asupra beneficiului din bilanț. Secțiile și cooperativele de invalizi sînt scutite de impozitul pe venit. Decretul intră în vigoare de la 1 Ianuarie 1957.

Minerii de la Baia de Arieș se mîndresc cu fruntașul lor tov. Ion Roșca

de-a dreptul stranie. Astăzi, ele au devenit o realitate firească, o parte organică dintr-un peisaj care nu se mai creează exclusiv din culori întunecate. Salopeta, cizme de cauciu, cască — nu au poate un iz prea lîric, dar lumineză puternic — prin contrast — imaginea sumbră a trecutului. Apa? Ea va șiroi vîșnic pe pereții încremeniți ai minei. Aerul? Fără îndoială, este greu să uiți pe aceia — sute și sute — care au pierit pe vremuri înăbușiți prin labirinturi ucigătoare. Dar dacă în 1942 nu exista, în întreaga mină, decît un singur compresor, astăzi se pot număra șase. Pompele nu se pun în mișcare de două ori pe zi, ci nu se opresc o clipă. Impotriva apei se duce o luptă fără cruțare, iar aerul nu mai strîvește plămîni, ci li primenește. Conductele de aer comprimant, s-au extins în toate orizonturile, ca o rețea nesfîrșită de artere în care pulsează singele minii.

— Undeva de după pereti”, Geo Bogza a auzit șgomotul surd, înfundat al ciocanelor. Era șgomotul obișnuit al minerilor, șgomot de fier pe fier, de ciocan pe dalta. Sus de tot, într-o vîgăună abia începută în perete drept, cîțiva oameni cu genunchii adunați la gură stau chirciți și băi cu ciocanul. Înghețului, băi mereu cu ciocanul, să facă loc dinamitei... Mai departe, prin alte galerii. Din cîte o vîgăună întunecată un om iese cu o roabă plină de minerele, leacă de sudoare, glîfînd ca o locomotivă. E o muncă grea,

IOANA DRAGAN

— Dar baie văd că nu aveți, la leștea din mină.

— Boila nu se grijea prea mult de baia noastră. La floație vom avea însă și baie.

Nici la Roșia Montana nu era baie, la ieșirea din mină. Și nu era nici apă potabilă. Va fi, foarte curînd. Cu două decenii în urmă, Geo Bogza a fost aici, la mina statului, la „Împărăție”. Aceasta i-a prilejuit însemnări halucinante.

— Oamenii coboară pe scări subțiri de lemn, așezate vertical, încît trebuie să se țină de ele, tot timpul, cu mina. În fiecare dimineață, cele patru sute de oameni înșirați unul după altul, trebuie să coboare în acest pui de alune, în zece minute. Și la ora două, după ce termină lucrul, pentru a lesi la lumina zilei, trebuie să le urce din nou, drept în sus. Închipuți-vă această scară absolut verticală, pe care cei patru sute de oameni trebuie să urce după o zi de muncă. Fiecare din ei urcă neîntrerupt, fără să se oprească o singură clipă, intercalat ca o za în lanțul celor patru sute. După o zi de muncă istovitoare în fundul pămîntului, urcusul acesta satanic durează un sfert de ceas. E un lucru imposibil, de neimaginat.

— Am încercat eu însumi să realizez spectacolul acesta dantesc, dar nu mi-a fost cu putință. Un singur, și simplu amănunt a modificat structura l realitate seculară: scara de lemn cu trepte verticale de la intrarea în mină, nu mai există. O scară nouă, de piatră, cu înclinarea lină, împrîmî mersului un cîrmă normal. Este, fără îndoială un amănunt minor, dar conștientul lui nu este mai puțin esențial, în aprecierea schimbării ce a intervenit, după naționalizare, în viața minerilor de la Roșia Montana.

— Sînt oameni cu fețe mari, osoase, cu părul măciucit de pămînt, cu mustașe leoparde și aspre. Imbrăcămintea le e scîrboasă, cu petice groase în coate și genunchi. Bocancii uscați, arși de apa prin care merg în fundul pămîntului. Și minile le sînt arse. Tăbăcile, cu crăpături adinci pline de pămînt.

Motoarele pun în mișcare omelepe de două ori pe zi, dar apa tot se adună aici, pe fund. Ne lipim de perete, alături de bocancul alunecă în noroi pînă la gleznă. Gălerile te string din toate părțile. Și aerul de afară ajunge aici mai greu.

Fiecare frază evocă imagini din „Infernul” lui Dante. Apă care coliește în străfunduri, care împrăscă și măclăiește mințile, capul, trupul, sufletul, care vitiolează. Cuvintele „haine de protecție” nu există în vocabularul vremii, iar noțiunea ar fi putut părea

cumpăta: oameni de carne și de sînge virii într-un munte de piatră, sfredelindu-l, făcîndu-și loc în el ca niște cîrțițe.

Ar trebui să recitească aceste rîmuri minerii Leterna S. Petru și Moldan Ioan și Szekeley Sandor și David Alexandru. Ei ar da din cap cu orare: „Asta nu va mai fi, cit lumea”, Dalta, ciocanul trîncopul, apoi perforatorul mecanic al capitaliștilor — au mistuit sute de vieți, au îndoiat sute de văduve și de orfani.

— La noi — îmi spunea văduva unui miner din Roșia Montana — nu mai femele erau mai trîncipe. Bărbații mureau ca furnicile.

Pînă nu de mult, silicoza a secerat cît puțin jumătate dintre „cîrțițele” subteranelor de piatră ale „Împărăției”. Intrau, în șul pe brînci, leșeau pe largă, — cum spune poetul. Perforajul umed a pus capăt cosmarului, început din 1948. Și la Roșia Montana a apărut dispensarul cu douăzeci de paturi, cu doi medici, două felerice, surori. Omul nu mai este o dalta, un ciocan, o roabă de minereu, o cîrțiță oarbă, o cruce sărmană într-un cîmîr sîrac. Din abataj minerele este scos cu vagonetele pînă la rostogol, din rostogol ajunge la galeria principala, din galeria principala este transportat cu vagonetele trase de locomotive electrice.

— De ce nu perforezi, tovarășe Rieder?

— S-a oprit apa.

Un mic accident. Dar ortacul de alături continuă să perforeze! Și nu mai înșenește praful otrăvitor, din gaura în care pătrunde împacabil sîrledul de metal, ci apa care înghețe înțel, îl face infensiv.

— Și totuși, aici ca și în alte mine cam lipsește mina de lucru — m-am adresat unui miner mai vîrstnic.

— E adevărat.

— Dar cum se explică aceasta?

— Foarte simplu. Cînd li chemi pe moși la mină, deși știu că au un cîștig mare nu primesc. Și tîc se spun: „Mina n-ar fi rău, tovarășe, dar n-are fereșii, înțel, să ștăie țel.”

Mi-am amintit atunci de ciubărul de la Ocolis și am înțeles: muntii peste care trecea alene, în urma calului său înțecat cu patru sărmane ciubere, aveau... ferești. Prin fereștele lor pătrundea aer, pătrundea lumină, mult aer și multă lumină, cît zărea întreg.

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

DE PEȘTE HOTĂRĂRE

Rezultatele parțiale ale alegerilor din Polonia confirmă

Victoria forțelor democrației și socialismului

VARȘOVIA 22. — Corespondentul Agerpres transmite:

Din diferite centre din Polonia continuă să sosescă primele rezultate ale alegerilor pentru Seim, care au avut loc la 20 ianuarie.

Știrile care sosesec neîntrerupt arată că majoritatea covârșitoare a poporului polonez a votat pentru socialism. Indemnurile reacțiunii de a boicota alegerile au fost respinse cu indignare și în modul cel mai categoric.

Din circumscripția 87 — Katowice — se anunță că aici au participat la vot 94,85 la sută din alegătorii înscrși pe liste. Numărul cel mai mare de voturi l-au intrunit candidații aflați pe primele cinci locuri. Primul pe listă figurează Eduard Ochab, membru în Comitetul Politic al C.C. al P.M.U.P., care a intrunit 96,07 la sută din voturi. Pe locul doi s-a situat W. Hanke, membru în P.M.U.P., activist sindical, care a intrunit 95,36 la sută din voturi. Locul trei l-a revăntat R. Stehonye și el membru al P.M.U.P., activist pe tărîmul sportului. În circumscripția 35 Kracovia, care urmează să fie reprezentată în Seim cu trei mandate, au participat la vot 93,2 la sută din alegătorii. Numărul cel mai mare de voturi l-au intrunit candidații aflați pe primele trei locuri.

În circumscripția 37 — „Novy Sencz” din voievodatul Kracovia urmează să aibă loc noi alegeri, de-

oarece numai doi dintre candidați, dintre care unul este membru al P.M.U.P., iar celălalt membru al partidului unit jărănesc, au intrunit numărul de voturi prevăzută de legea electorală.

Presă străină continuă să acorde o atenție susținută alegerilor din Polonia. Astfel, corespondentul de la Varșovia al ziarului cehoslovac „Ruda Prava” constată că participarea la alegeri a fost extrem de masivă în toate voievodatele, și că majoritatea covârșitoare a alegătorilor s-a pronunțat pentru P.M.U.P.

Corespondentul din Varșovia al ziarului iugoslav „Politika” relevă faptul că majoritatea covârșitoare a alegătorilor polonezi și-au dat votul pentru socialism, pentru realizarea hotărârilor plenary a VIII-a a C.C. al P.M.U.P.

Ziarul parizian „Liberation” constată că în Polonia „victoria Frontului Unității Naționale este asigurată”.

Ziarul italian „L'Unità” subliniază că alegerile din Polonia au demonstrat jucedată sănătoasă și realismul poporului polonez.

Kriksenk, corespondentul ziarului „Daily Worker”, subliniază că poporul polonez s-a prezentat în fața urnelor animat de un sentiment de mare răspundere care denotă un înalt nivel de maturitate politică. Aceasta adaugă corespondentul, constituie de asemenea o manifestare

de sprijinul acordat de poporul polonez programului de dezvoltare trasat de plenary a VIII-a a C.C. al P.M.U.P.

Presă occidentală în ansamblul ei ajunge la concluzia că alegerile din Polonia s-au soldat cu o victorie deplină a Frontului Unității Naționale și cu un eșec al încercărilor reacțiunii de a profita de alegeri în scopurile lor dușmănoase.

Astfel, comentând alegerile, ziarul „News Chronicle” arată că „numai contrarevoluția ar putea restabili capitalismul occidental în Polonia”. Corespondentul Agenției Asocierate Press subliniază că „alegătorii polonezi au acordat un sprijin categoric lui Gomulka și politici reprezentate de el”.

Agenția United Press constată „victoria impunătoare a Frontului Unității Naționale” și relevă că alegerile s-au desfășurat într-o atmosferă de calm. Această lucră este remarcată și de S. Taylor, corespondentul agenției Reuter, care scoate totodată în evidență largă participare a populației la alegeri și marea însemnătate a faptului că poporul polonez „a acordat un vot de încredere actualei conduceri” a R. P. Polone.

Corespondentul ziarului londonez „Times” care a vizitat mai multe centre de vot din Varșovia și din împrejurimile ei, arată că „alegătorii au votat deschis pentru lista Frontului Unității Naționale...”

Strinsa unitate a mișcării comuniste —

factor hotărâtor pentru prăbușirea planurilor imperialiste

Declarația comună a delegațiilor P. C. Franceze și P. C. din Cehoslovacia

PRAGA 22 (Agerpres). — În zilele de 16, 17 și 19 ianuarie a avut loc la Praga o conferință între delegațiile Partidului Comunist Francez și Partidului Comunist din Cehoslovacia. Din delegația franceză au făcut parte tovarășii: F. Billoux, J. Vermeersch, G. Segui și P. Villon. Delegația cehoslovacă a fost alcătuită din tovarășii: A. Novotny, V. Siroky, V. Kopecky, Z. Fierlinger, J. Hendrych, V. Koucky și G. Soucek. Tratatul s-a desfășurat într-o atmosferă de solidă prietenăscă frățescă între cele două părți. A fost publicată o declarație comună.

În prima parte a declarației, reprezentanții celor două țări au făcut o analiză a evenimentelor internaționale ale anului trecut și, în primul rând, a eșecului comploturilor împotriva păcii în Egipt și Ungaria. Cele două delegații condamnă noul plan american, așa-numita „doctrină Eisenhower”, care reprezintă o încercare a monopolurilor americane de a lua locul imperialiștilor englezi și francezi în jaful colonialist.

În continuare, în declarație se spune că cele două țări condamnă tot ce contribuie la renilitarizarea Germaniei occidentale, tot așa cum în 1938 au condamnat capitularea de la München a burgheziei franceze și cehoslovace, care au vindut Cehoslovacia lui Hitler, deschizând calea celui de al doilea război mondial.

Delegațiile celor două țări recunosc întru totul eforturile Republicii Democratice Germane și Partidului Socialist Unit din Germania în scopul creării unei Germanii democratice și a păcii în Europa. Realizarea acestui scop corespunde intereselor vitale ale celor două țări ale noastre și ale întregii Europe.

Rezolvarea justă a problemei Germaniei, de natură să corespundă intereselor naționale ale poporului german.

man și ale vecinilor săi poate fi găsită numai atunci când se va renunța la politica de renilitarizare a Germaniei occidentale și se va realiza o înțelegere între cele două state germane.

Cele două țări acordă mare însemnătate propunerii Uniunii Sovietice din 17 noiembrie 1956 pentru slăbirea încordării internaționale.

În continuare, declarațiile, reprezentanții celor două țări subliniază necesitatea strinselor unități a întregii mișcări comuniste mondiale ca factor hotărâtor pentru prăbușirea planurilor imperialiste.

În partea finală a declarației se arată că delegațiile Partidului Comunist din Cehoslovacia și Partidului Comunist Francez au acordat ca cele două țări să adreneze și de acum înainte legăturile de prietenie dintre ele, care au o tradiție îndelungată. În dezvoltarea lor istorică cele două țări au fost nevoite să rezolve probleme similare de luptă împotriva oportunismului și tendințelor secesariste, pentru înlăturarea consecvenței a liniei leniniste. În prezent ele se află de asemenea alături în lupta pentru puritatea ideilor marxism-leninismului, împotriva revizuirii lui și a diverselor denaturări.

În anul 1938 lupta noastră comună n-a putut să împiedice catastrofa de la München și urmările ei. Acum, datorită existenței puternicului lagăr socialist și maturității mișcării muncitorești, datorită amplexelor lupte pentru antiimperialism, datorită slăbirii lagărului imperialist și contradicțiilor lui interne, lupta noastră comună poate asigura apărarea intereselor fundamentale ale celor două țări și ale noastre și poate contribui în măsură considerabilă la întărirea cauzei păcii, democrației și socialismului.

Poporul polonez rămîne credincios idealurilor socialismului

La 20 ianuarie în R. P. Polonă au avut loc alegeri pentru Seim. În această zi, în întreaga țară, populația a participat la vot în proporție de peste 90%, exprimându-și adevăratele și fermă pentru politica Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Polonez popular. Alegerile s-au desfășurat într-o atmosferă de entuziasm. Pretendenții a domnit calmul și liniștea.

La ora cînd ziarul merge la tipar încă nu sînt cunoscute rezultatele definitive ale alegerilor; dar rezultatele parțiale indică în mod hotărît răsădătorul succes obținut de Frontul Unității Naționale, care cuprinde toate forțele democratice în frunte cu Partidul Muncitoresc Unit Polonez. Aceasta constituie o împănare victorioasă a forțelor păcii, democrației și socialismului din Polonia și de pretendenții, o sechestră înfrîngere a reacțiunii interne și internaționale.

După cum se știe, în legătură cu alegerile din Polonia, reacțiunea internațională și-a făcut mari iluzii. Considerind că tenul este favorabil, ea conta că aceste alegeri vor oferi elemente reacționare din Polonia prietelui de agitații antisocialiste și antigovernamentale. Intr-adevăr, după cum reaminteste „Trybuna Ludu”, în perioada campaniei electorale o serie de elemente reacționare au cerut boicota alegerilor, stergerea de pe listă a candidaților din primele locuri și mai ales a membrilor P.M.U.P. și au ațitat la tulburări. Din occident veneau îndemnuri asemănătoare. Înainte de alegeri, vîdudul era împinșit pe toate lungimile de undă de difuziuni „voici” care făceau pronosticuri, ațituri, exprimau speranțe. Postul de radio american numit „Europa liberă”, care a jucat un rol însemnat în organizarea contrarevoluției din Ungaria, a fost prezent și în campania electorală din Polonia. Acest post de radio declara că alegerile „vor rezerva surprize” și întrezărea „posibilitatea unui vot masiv anticomunist sau a unei abțineri în masă a cetățenilor polonezi”.

Deosebit de semnificative sînt relațiile agenției „France Presse”:

— în timpul campaniei electorale: „se pot aștepta incidente din cele mai grave”;

— cîteva ore înainte de începerea alegerilor: „este greu de

prevăzută dacă va triumfa calmul sau dezordinarea”;

— ieri, după alegeri, aceeași agenție a fost însă nevoită să transmită: „alegerile pentru Seimul polonez s-au desfășurat într-un calm pe care nimeni (vezi bine cine!) nu ar fi îndrăznit să-l prevădă la începutul campaniei electorale”.

Decepția reacțiunii internaționale este justificată. „Calmul și maturitatea poporului — scrie ziarul „Trybuna Ludu” — au paralizat activitatea aventurierilor și provocatorii de tulburări. Comportarea publicului în general a zădărnicit toate încercările de tulburare a alegerilor”.

Alegerile din R. P. Polonă au arătat că poporul polonez, în coșvirtoarea lui majoritate, este și rămîne credincios idealurilor socialismului, orînduirii democrat-populare, iar elementele care doresc răsturnarea orînduirii democrat-populare, ruperea Poloniei din familia țărilor socialiste reprezintă o înfîmî minoritate. Poporul polonez și-a dat votul în mod liber (fapt recunoscut chiar și de ziaristii străini) pentru orînduirea democrat-populară, pentru construirea socialismului în Polonia, sub conducerea P.M.U.P. „O Polonie liberă, independentă și suverană poate să fie numai Polonie socialistă, Republica Populară Polonă” a spus tovarășul Gomulka.

Evenimentele din Ungaria și unele provocări care s-au petrecut în Polonia au făcut conștiente masele cele mai largi de primejdie care o reprezintă pentru curierile oamenilor muncii uneltirile reacțiunii interne care, la ordinele reacțiunii internaționale, ar dori să pună pe unertul poporului polonez „jugul robiei burghezo-moceretă”. Poporul polonez a fost vigilent și a respins toate încercările reacțiunii de a-l atrage în cursă. Prin votul său, el și-a afirmat dorința de a întări și dezvolta curentele sale socialiste, înlăturînd ceea ce frînează mersul înainte, învingînd greutatea și lipsurile din prezent și creînd condițiile unor noi și strălucite succese în înflorirea țării, în construirea socialismului.

Alegerile din R. P. Polonă reprezintă totodată un vot pentru pace, pentru prietenie și alianță cu țările lagărului socialist, pentru colaborare cu toate statele pe bazele principiilor coexisten-

ței pașnice. Speranțele cele mai perfide ale reacțiunii internaționale erau legate de încercările de a izola Polonia de prietenii ei adevărați: Uniunea Sovietică și Partidul Muncitoresc Unit Polonez și celelalte țări din Frontul Unității Naționale au arătat în mod clar alegătorilor că existența Poloniei, în apropierea căreia renaște militarismul german, securitatea frontierelor ei de pe Oder și Neisse, dezvoltarea ei pașnică și socialistă depind de întărirea continuă a alianței și colaborării frățesci cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste.

Votul dat duminică în favoarea candidaților Frontului Unității Naționale constituie expresia adevărată de către poporul polonez a unei dorințe de a întări și păcii, se bucură de rezultatele alegerilor din R. P. Polonă și felicită poporul frate polonez pentru succesul său.

N. PLOPEANU

Actualitatea internațională PE SCURT

ONU.

La 21 ianuarie Comitetul Politic a rețut discuțiile în problema dezarmării. Reprezentantul Cehoslovaciei a declarat că dacă în momentul de față nu este posibil să se obțină aplicarea unui program general de dezarmare, trebuie obținută rezolvarea anumitor probleme și în acest fel, pas cu pas, să se ajungă la un acord definitiv în problema dezarmării. Delegatul Suediei a arătat că există suficiente temeiuri pentru a cere încetarea experiențelor cu arma nucleară sau stabilirea unui „moratoriu” asupra acestor experiențe. Delegatul Norvegiei a propus în numele delegației sale și al delegațiilor Canadei și Japoniei un proiect de rezoluție în care, în loc de interzicerea experiențelor cu arma nucleară, se propune „înregistrarea” acestor experiențe la ONU. Releindu-se la propunerile sovietice, reprezentantul R.S.S. Bielorusie, Poloniei, Austriei, Italiei, Iranului și alții.

CIPRU

De cîteva zile o nouă stare de agitație domnește atît în rîndurile populației grecești cit și ale populației turcești de pe insulă. Acte de terorism, prîntr-o care asasinare, incendieri de locuințe etc., se produc pe rînd împotriva ciprioților de origine greacă și de origine turcă. Organizatorii acestor acte, care urmăresc în mod vizibil să accentueze înrăbînjirea dintre cele două populații, fac în fond jocul colonialiștilor englezi, care, profitînd de aceste incidente, aduc noi trupe în insulă și iau măsuri de întărire a rigurilor polițiene.

mul francez vrea să întoarcă problema în așa fel încît să reiasă că în dezlințirea și continuarea războiului din Algeria nu guvernul francez poartă vina, ci... patrioții algerieni. În asemenea condiții este ușor de presupus că delegația franceză la O.N.U. va avea o misiune foarte dificilă, deoarece susține un punct de vedere în contradicție cu orice logică și cu faptele înseși.

Intr-un memorandum adresat O.N.U. Frontul național de eliberare al Algeriei arată care este adevărul. Dacă este vorba de ajutor străin — se arată în memorandum — atunci trebuie să se vorbească numai de ajutorul pe care-l acordă Franței aliații atlantici. „Arma de eliberare națională a Algeriei nu depinde de ajutorul guvernului vreunui stat străin. Principala sursă de armament pentru arma de eliberare națională este arma franceză” — se spune în memorandum.

În prezent, situația din Algeria riscă să se complice și mai mult ca urmare a planurilor de intervenție a imperialiștilor americani. Este destul de cunoscută dorința mai veche a monopoluștilor din S.U.A. de a acapara și Africa de nord, așa cum au acaparat și alte foste posesiuni franceze și engleze. Acestei dorințe îi răspunde „doctrina Eisenhower” care, după cum se știe, privește toate țările arabe, inclusiv Tunisia, Marocul și Algeria (și aici se află petrol și alte materii prime strategice precum și importante baze militare americane). Este în afară de orice îndoială că intervenția americană în Africa de nord, ca de altfel în întreg Orientul a propiat și mijlocul, ar însemna doar substituția unui colonialism altuia și ar constitui o nouă piedică în calea luptei acestor popoare pentru o adevărată independență.

Opinia publică progresistă, care privește cu simpatie lupta eroică dusă de poporul algerian pentru libertate și independență, este de părere că în prezent intervenția O.N.U. în această problemă a devenit necesară. A curs prea mult sînge. Este și în interesul Franței și al păcii ca problema algeriană să fie cit mai urgent rezolvată.

V. ILIESCU

Problema Algeriei la O. N. U.

Din momentul cînd Organizația Națiunilor Unite a hotărît ca în a doua jumătate a lunii ianuarie să discute problema algeriană, cercurile conducătoare din capitala Franței au fost cuprinse de o vădită enervare, iar la Paris activitatea politico-diplomatică a început să se desfășoare cu repeziune. Guvernul francez a căutat să pregătască într-un fel dezbaterile de la O.N.U., publicînd în primele zile ale noului an o așa-zisă declarație „de intenții” în problema algeriană.

Dar această declarație „de intenții” nu poate ascunde, sub masea cîtorva promisiuni, de „reformă” îndeosebi în domeniul electoral, că de fapt adevărata intenție a guvernului francez în ce privește Algeria nu s-a schimbat. Ca și pînă acum declarația vorbește de legăturile „indisolubile” dintre Franța și Algeria și exprimă refuzul guvernului francez de a recunoaște independența Algeriei și de a trata cu conducătorii luptei de eliberare a poporului algerian.

Situația din Algeria nu justifică însă cîtuși de puțin un asemenea program. De mai bine de un an acolo are loc un război adevărat pe care nimeni nu-l mai poate ignora. Zilnic au loc ciocniri între trupele franceze și detașamentele armatei algeriene de eliberare națională; zilnic curge tot mai mult sînge, tot mai multe familii franceze și algeriene sînt îndoite. Autoritățile franceze au concentrat în Algeria o armată cu un efectiv de peste 500.000 de oameni, dispunînd de tunuri, tancuri și avioane, dar ele n-au izbutit să incline soarta războiului în favoarea lor. Furioși, colonialiștii se dedau la cele mai îngrăzitoare bestialități. Intr-un document difuzat în rîndul delegațiilor O.N.U. de Frontul național de eliberare a Algeriei, politica dusă de autoritățile franceze în Algeria este calificată drept „politică de nimicire a algerienilor ca grup național”. Statele membre ale O.N.U. sînt solicitate să ia măsurile necesare conform convenției O.N.U. privitoare la genocid.

Guvernul francez, condus de socialistul Guy Mollet, care a venit la putere promișînd încetarea acestui război murdar, dar care a acționat de fapt ca reprezentant al cercurilor colonialiste, nu vrea să înțeleagă că

problema algeriană poate fi soluționată numai pe calea tratativelor, așa cum a timpul lor au fost rezolvate problemele marocană și tunisiană. Guvernul francez a pus capăt chiar și timidelor contacte neoficiale pe care le-a avut cu reprezentanții Frontului național de eliberare al Algeriei, arestînd la 22 octombrie pe membrii delegației Frontului național de eliberare, care erau în drum spre Tunisia pentru a participa la o conferință pașnică. Gestul guvernului francez, rar înlînit în istorie, a precedat doar cu cîteva zile agresiunea împotriva Egiptului; guvernul Guy Mollet încerca să contribuie astfel la întărirea pozițiilor sale nu numai în partea de răsărit a Mediteranei dar și în Africa de nord. Aventura anglo-franceză din Egipt a înregistrat însă un eșec total, iar situația din Algeria s-a agravat și mai mult.

Dîndu-și parcă seama de netemeinicia poziției sale în problema algeriană, guvernul francez a început, în preajma dezbaterilor de la O.N.U., goana după aderenți care să susțină delegația franceză la O.N.U. Christian Pineau, ministrul de Externe al Franței, a întreprins un voiaj rapid în Roma ca să obțină adevărate guvernului italian și în special a Vaticanului (pentru a influența guvernul sud-american) Abia întors, Pineau a traversat urgent Atlanticul pentru a obține sprijinul S.U.A. și implicit al guvernului care le urmează. Pe de altă parte, Guy Mollet a primit pe ambasadorii Italiei, Angliei, Uruguayului, Mexicului, Argentinei, Japoniei, Canadei etc.

Vasta pregătire diplomatică pe care a întreprins-o guvernul francez are un singur scop: să împiedice Organizația Națiunilor Unite să ia în discuție problema algeriană. Și, în orice caz, să împiedice formarea majorității de două treimi din membrii O.N.U. necesară pentru votarea unei rezoluții de condamnare a Franței. În dezbateri, guvernul francez va încerca să apară nu ca acuzat, ci ca acuzator. De aceea, în declarația „de intenții” a guvernului francez, de intenții” care, privurile, este acordat din afară patrioților algerieni. Cu alte cuvinte, guver-

mul francez vrea să întoarcă problema în așa fel încît să reiasă că în dezlințirea și continuarea războiului din Algeria nu guvernul francez poartă vina, ci... patrioții algerieni. În asemenea condiții este ușor de presupus că delegația franceză la O.N.U. va avea o misiune foarte dificilă, deoarece susține un punct de vedere în contradicție cu orice logică și cu faptele înseși.

Intr-un memorandum adresat O.N.U. Frontul național de eliberare al Algeriei arată care este adevărul. Dacă este vorba de ajutor străin — se arată în memorandum — atunci trebuie să se vorbească numai de ajutorul pe care-l acordă Franței aliații atlantici. „Arma de eliberare națională a Algeriei nu depinde de ajutorul guvernului vreunui stat străin. Principala sursă de armament pentru arma de eliberare națională este arma franceză” — se spune în memorandum.

În prezent, situația din Algeria riscă să se complice și mai mult ca urmare a planurilor de intervenție a imperialiștilor americani. Este destul de cunoscută dorința mai veche a monopoluștilor din S.U.A. de a acapara și Africa de nord, așa cum au acaparat și alte foste posesiuni franceze și engleze. Acestei dorințe îi răspunde „doctrina Eisenhower” care, după cum se știe, privește toate țările arabe, inclusiv Tunisia, Marocul și Algeria (și aici se află petrol și alte materii prime strategice precum și importante baze militare americane). Este în afară de orice îndoială că intervenția americană în Africa de nord, ca de altfel în întreg Orientul a propiat și mijlocul, ar însemna doar substituția unui colonialism altuia și ar constitui o nouă piedică în calea luptei acestor popoare pentru o adevărată independență.

Opinia publică progresistă, care privește cu simpatie lupta eroică dusă de poporul algerian pentru libertate și independență, este de părere că în prezent intervenția O.N.U. în această problemă a devenit necesară. A curs prea mult sînge. Este și în interesul Franței și al păcii ca problema algeriană să fie cit mai urgent rezolvată.

V. ILIESCU

Ajutorul oamenilor muncii din R.P. Romîna pentru frații lor unguri

BUDAPESTA 22 (corespondent special Agerpres):

Marți dimineața a sosit la Budapesta trenul care a adus ajutoarele pe care oamenii muncii din Republica Populară Romînă le-au trimis, prin organizațiile lor sindicale, fraților lor unguri. Din sumele de bani adunate de muncitori, organizațiile sindicale au cumpărat articole de îmbrăcăminte, încălțăminte, țesături, medicamente, sare, alimente și altele care toate la un loc au încărcat 7 vagoane de marfă.

Pe vagoane, în limbile romînă și ungară, era scris: „Trăiască solidaritatea dintre sindicatele din Republica Populară Romînă și sindicatele din Republica Populară Ungară”, „Trăiască și să se întărească

prietenia dintre poporul romîn și poporul frate ungar”.

Totodată a sosit la Budapesta și o delegație alcătuită din reprezentanți ai sindicatelor, al Comitetului Familier Democratice și al Crucii Roșii a R. P. Romîne, condusă de tovar. Ion Mitărcă, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din transporturi, care va preda muncitorilor unguri darurile trimise de muncitorii romîni.

La sosirea trenului și a delegației care va preda darurile au fost de față reprezentanți ai conducerii sindicatelor din R. P. Ungară, numeroși oameni ai muncii.

În cursul după-amiezii, delegația romînă a făcut o vizită la conducerea sindicatelor ungare.

Tratative privind normalizarea relațiilor polono-japoneze

VARȘOVIA 22 (Agerpres). — Agenția P.A.P. transmite:

În legătură cu știrea transmisă din Tokio de către agenția France Presse cu privire la tratativele pentru stabilirea de relații diplomatice normale între Japonia și Polonia, agenția P.A.P. a fost autorizată să anunțe următoarele:

Tratativele între Japonia și Polonia cu privire la încetarea stării de război și stabilirea de relații diplomatice între cele două țări au intr-adevăr loc și se duc prin intermediul reprezentanților permanenți ai celor două țări la O.N.U.

Tratativele urmează să fie încheiate în viitorul cel mai apropiat.

Împotriva creșterii costului vieții!

Greve la Triest

ROMA 22 (Agerpres). — Luni dimineața la Triest au izbucnit mai multe greve în semn de protest împotriva creșterii costului vieții și a lipsei de interes a guvernului italian pentru remedierea dificultăților economice ale acestui teritoriu.

Grevele au afectat școlile, băncile și transporturile publice.

Mitinguri în Pakistan

CARACI 22 (Agerpres). — TASS

După cum am anunțat ziarul „Down” la 20 ianuarie în trei cartiere din Caraci au avut loc mitinguri de protest împotriva hotărîrii guvernului de a sporta prețurile la mărfurile alimentare. Participanții la miting s-au pronunțat împotriva creșterii scumpeții în țară.

Yemenul este hotărît să respingă agresiunea engleză

CAIRO 22 (Agerpres). — După cum relatează presa egipteană, regele Yemenului, Imamul Ahmed, a adresat ambasadorului yemenit la Cairo, Abu Taleb, o telegramă prin care anunță că trupele engleze își continuă atacurile. Aceasta știre a fost adusă la cunoștința secretariatului Ligii țărilor arabe, guvernului egiptean și reprezentanților diplomației ai țărilor arabe acreditați la Cairo.

Vorbînd corespondenților de presă Abu Taleb a spus că Yemenul este hotărît să respingă agresiunea engleză. Anglia, a spus el, a încălcat acordurile încheiate cu Yemenul și a trecut la agresiune. Yemenul își apără drepturile sale, care decurg din tratatul din 1934 și din acordul cu Anglia din 1951. Întreaga răspundere pentru încălcarea acestor tratate și acorduri revine Angliei.

De asemenea agenția United Press relatează că legația Yemenului la Londra a dat publicității un comunicat în care declară că „este de așteptat că în viitoarele 48 de ore englezii să termine regurgarea forțelor lor și să dezbîntă operațiuni militare pe scară largă”. Legația Yemenului respinge cu hotărîre afirmările Angliei că trupele yemenite de la frontiera Adenului, la nord de Dhala, ar fi primit întăriri importante. „Legația Yemenului, ambasadorul yemenit și jurnaliștii subliniază că această afirmație este cu totul neîntemeiată și urmărește doar să justifice concentrarea de trupe engleze și un eventual atac pe scară largă al forțelor engleze împotriva Yemenului”. În încheiere comunicatul semnulează că orașele yemenite Qdabah și Harib continuă să fie asediate de britanici.

Știri culturale

MOSCOVA. Editura de stat pentru literatură politică a scos o culegere intitulată: „Lenin despre propagandă și agitație”. Volumul cuprinde cele mai importante lucrări precum și fragmente din operele lui V. I. Lenin, închinată problemelor legate de propagandă și agitația de partid.

MOSCOVA. La 22 ianuarie primul grup al soliștilor de balet din ansamblul de dansuri populare al U.R.S.S. sub conducerea lui Igor

Moiseev a părăsit Moscova plecînd spre Egipt.

TIRANA. Gheorghe Velcescu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P. Romîne în R. P. Albania, a organizat zilele trecute la Tirana prezentarea filmelor romînești „Ciocrlia” și „Șurubul lui Marinică”.

Au fost de față K. Teodosi, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Albania.

SCURTE ȘTIRI

BUDAPESTA. O delegație economică sovietică condusă de I. F. Semiceanin, locuitor al ministerului Comerțului Exterior al U.R.S.S., se află la Budapesta pentru a duce tratative cu organele ungare competente în legătură cu livrările reciproce de mărfuri pe anul 1957 și cu privire la creditul de mărfuri pe termen lung acordat de Uniunea Sovietică în acest an. Tratatul se desfășoară într-o atmosferă de caldă prietenie.

VARȘOVIA. Consiliul de Stat al R. P. Polone a numit pe Tadeusz Gede în funcția de ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P. Polone în U.R.S.S. rechemînd pe Wacław Lewikowsky.

PARIS. Șeful guvernului tunisian, Bourguiba, a roștit o cuvîntare în care a declarat că Tunisia a creat deja armata națională și problema care se pune în prezent este să obțină retragerea completă a trupelor franceze din Tunisia.

BELGRAD. Ziarul „Borba” anunță că potrivit datelor Direcției federative de statistică a Iugoslaviei, industria lării a îndeplinit planul de producție pe 1956. Volumul producției industriale a crescut în 1956 cu 10 la sută față de 1955, așa cum și prevedea planul.

PRAGA. Louis Saillant, secretarul general al F.S.M., a adresat președintelui Adunării Generale a O.N.U. o scrisoare în care se arată că F.S.M. sprijină cererea poporului și guvernului Indoneziei de a se restitui Indoneziei Iranul de vest.

ROMA. La 21 ianuarie a început la Veneția procesul în legătură cu așa-numita „afacere Montesi”. Presa califică acest proces ca „cel mai senzational proces din Italia din anul de după război”. Printre principalii acuzați figurează Piero Piccioni, fiul fostului ministru al Afacerilor Externe, marchizul Ugo Montagna și Saverio Polito, fostul prefect de poliție din Roma.

— în timpul campaniei electorale: „se pot aștepta incidente din cele mai grave”;

— cîteva ore înainte de începerea alegerilor: „este greu de

prevăzută dacă va triumfa calmul sau dezordinarea”;

— ieri, după alegeri, aceeași agenție a fost însă nevoită să transmită: „alegerile pentru Seimul polonez s-au desfășurat într-un calm pe care nimeni (vezi bine cine!) nu ar fi îndrăznit să-l prevădă la începutul campaniei electorale”.

Decepția reacțiunii internaționale este justificată. „Calmul și maturitatea poporului — scrie ziarul „Trybuna Ludu” — au paralizat activitatea aventurierilor și provocatorii de tulburări. Comportarea publicului în general a zădărnicit toate încercările de tulburare a alegerilor”.

Alegerile din R. P. Polonă au arătat că poporul polonez, în coșvirtoarea lui majoritate, este și rămîne credincios idealurilor socialismului, orînduirii democrat-populare, iar elementele care doresc răsturnarea orînduirii democrat-populare, ruperea Poloniei din familia țărilor socialiste reprezintă o înfîmî minoritate. Poporul polonez și-a dat votul în mod liber (fapt recunoscut chiar și de ziaristii străini) pentru orînduirea democrat-populară, pentru construirea socialismului în Polonia, sub conducerea P.M.U.P. „O Polonie liberă, independentă și suverană poate să fie numai Polonie socialistă, Republica Populară Polonă” a spus tovarășul Gomulka.

Evenimentele din Ungaria și unele provocări care s-au petrecut în Polonia au făcut conștiente masele cele mai largi de primejdie care o reprezintă pentru curierile oamenilor muncii uneltirile reacțiunii interne care, la ordinele reacțiunii internaționale, ar dori să pună pe unertul poporului polonez „jugul robiei burghezo-moceretă”. Poporul polonez a fost vigilent și a respins toate încercările reacțiunii de a-l atrage în cursă. Prin votul său, el și-a afirmat dorința de a întări și dezvolta curentele sale socialiste, înlăturînd ceea ce frînează mersul înainte, învingînd greutatea și lipsurile din prezent și creînd condițiile unor noi și strălucite succese în înflorirea țării, în construirea socialismului.

Alegerile din R. P. Polonă reprezintă totodată un vot pentru pace, pentru prietenie și alianță cu țările lagărului socialist, pentru colaborare cu toate statele pe bazele principiilor coexisten-

mul francez vrea să întoarcă problema în așa fel încît să reiasă că în dezlințirea și continuarea războiului din Algeria nu guvernul francez poartă vina, ci... patrioții algerieni. În asemenea condiții este ușor de presupus că delegația franceză la O.N.U. va avea o misiune foarte dificilă, deoarece susține un punct de vedere în contradicție cu orice logică și cu faptele înseși.

Intr-un memorandum adresat O.N.U. Frontul național de eliberare al Algeriei arată care este adevărul. Dacă este vorba de ajutor străin — se arată în memorandum — atunci trebuie să se vorbească numai de ajutorul pe care-l acordă Franței aliații atlantici. „Arma de eliberare națională a Algeriei nu depinde de ajutorul guvernului vreunui stat străin. Principala sursă de armament pentru arma de eliberare națională este arma franceză” — se spune în memorandum.

În prezent, situația din Algeria riscă să se complice și mai mult ca urmare a planurilor de intervenție a imperialiștilor americani. Este destul de cunoscută dorința mai veche a monopoluștilor din S.U.A. de a acapara și Africa de nord, așa cum au acaparat și alte foste posesiuni franceze și engleze. Acestei dorințe îi răspunde „doctrina Eisenhower” care, după cum se știe, privește toate țările arabe, inclusiv Tunisia, Marocul și Algeria (și aici se află petrol și alte materii prime strategice precum și importante baze militare americane). Este în afară de orice îndoială că intervenția americană în Africa de nord, ca de altfel în întreg Orientul a propiat și mijlocul, ar însemna doar substituția unui colonialism altuia și ar constitui o nouă piedică în calea luptei acestor popoare pentru o adevărată independență.

Opinia publică progresistă, care privește cu simpatie lupta eroică dusă de poporul algerian pentru libertate și independență, este de părere că în prezent intervenția O.N.U. în această problemă a devenit necesară. A curs prea mult sînge. Este și în interesul Franței și al păcii ca problema algeriană să fie cit mai urgent rezolvată.

V. ILIESCU

LA BARCELONA CONTINUĂ MANIFESTAȚIILE

■ Studenții antifranchiști au ars ofișo cu chipul lui Franco.

■ Închiderea universității pe timp nelimitat.

■ Au fost operate peste 100 de arestări.

BARCELONA 22 (Agerpres). — Manifestațiile de la Barcelona capătă un caracter politic tot mai pronunțat. Ziarul catalan „La Croix” relatează că studenții antifranchiști au ars ofișo cu chipul lui Franco și al fondatorului falangei, Primo de Rivera, expus într-o sală a Facultății de litere, a fost smuls de pereți și călcat în picioare. Detașamente de poliștișii au pîntruns în clădirea universității operînd 67 de arestări. Consiliul de administrație al Universității din Barcelona a hotărît să închidă universitatea precum și toate instituțiile anexă ale acesteia, pe termen nelimitat.

După cum anunță agenția „France

Presse” la Barcelona autoritățile franquiste, sezișate că se pregătește deplanșarea unor greve, au întărit forțele polițienești, pe care le mențin în stare de alarmă.

Corespondentul agenției